

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

hvad der foreligger, tyder imidlertid paa, at de har vidst det, ikke alene den 24., da Loven traadte i Kraft, men allerede den 23., enten Middag eller Aften. Det Eksempel, jeg har nævnt, viser, at selv i Landets mest afsides liggende Kroge var Bestemmelsen kendt allerede den 23. Det er derfor ganske urimeligt nu at rejse Krav om Tilbagebetaling; der er ikke noget som helst Holdpunkt for det.

Angaaende dette og de andre Spørgsmaal, som det ærede Medlem har rejst, tror jeg i øvrigt ikke, man i den nuværende Situation, hvor Hundreatusinder er ramt haardt af Prisudviklingen, kan sige, at det er Købmændene, der er haardest ramt. Er Priserne steget, er det sikkert ikke Købmændene, der først og fremmest er blevet ramt. Der er mange, mange andre, som helt anderledes har maattet bære de Vanskeligheder, som er en Følge af den Handelskrig, der føres. Ogsaa af den Grund synes jeg, der savnes et Grundlag for at gennemføre det Lovforslag, der foreligger her, men jeg gentager, at jeg naturligvis intet har imod at deltage i en Udvalgsforhandling om Sagen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lange):

Jeg vil gerne over for den højtærede Landbrugsminister igen fremhæve, at det, der staar i § 2 i den Lov, der blev vedtaget den 24. Januar, det er ikke, at man har Lov til at overtræde Maksimalpriserne den 24., men det er dette, at de Folk, der har Varer paa Lager, skal betale en Afgift paa 4 Kr. Det kan efter min Opfattelse ikke berettigede dem til at overtræde Maksimalpriserne. Det er ogsaa helt givet — det benægter Landbrugsministeren jo heller ikke —, at hvis Forslaget var blevet vedtaget den Dag, det blev fremsat i Folketinget, var Problemet slet ikke opstaaet, saa havde man ikke tænkt sig, at man vilde opkræve en Afgift for den foregaaende Dag. Dette, at man først en Dag senere fik Lovforslaget vedtaget, og dette, at man havde trykt de Papirer, som skulde sendes ud til Toldvæsenet, er alene Begrundelsen, Forsvaret for det, der her er sket.

Den højtærede Landbrugsminister var inde paa en Betragtning over, hvem der var ramt haardest her i Landet. Ja, det er jo et Spørgsmaal, som det ikke er saa let at trænge til Bunds i. Der kan godt være nogle af de Folk, der her er Tale om, som er ramt meget haardt. Højest sandsynligt vil mange af de Mennesker, der handler med udenlandsk Mel, i den kommende Tid intet

faa at handle med, og derfor kan det godt være, at nogle af disse maa henregnes til dem, der er ramt allerhaardest.

Dette er dog ikke det afgørende. Det afgørende er, om Staten har Lov til at gøre Uret mod en snæver Kreds af Befolkningen. Jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis dette ikke gjaldt en meget begrænset Kreds — det angaar jo ikke Købmændene som Helhed, men kun en begrænset Del af Købmændene —, vilde man ikke øve en Uret som den, der er øvet i denne Sag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bordning): Jeg kommer til at gentage, at det afgørende er, at der staar i § 2, at enhver Beholdning, der ved Døgnets Begyndelse den 24. Januar findes her i Landet, er afgiftspligtig. Der er ingen som helst Tvivl om, at saadan er det, og det har Købmændene sikkert ogsaa forstaaet. Det støtter jeg ogsaa derpaa, at der ikke for mig foreligger nogen som helst Dokumentation af eller Beviser for, at der er nogen, som har været uvidende om Bestemmelsen, ikke et eneste Bevis. Der foreligger mange Eksempler paa, at de har taget Forbehold, og der foreligger desuden dette, som jeg nævnte før, at allerede den 23. havde man gjort Forsøg paa at unddrage sig Afgiften.

Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at dersom man havde vidst, at Lovforslaget ikke var blevet gennemført før den 24., saa vilde man have rettet Datoen, men man gjorde det ikke af Hensyn til, at Cirkulæerne var trykt o. s. v. Det er ikke rigtigt. Jeg vilde for mit Vedkommende have anset det for fuldkommen urigtigt, at der skulde have været en Dag mere til at spekulere i. Man ser, hvordan der spekuleredes allerede den 23. Hvis man havde udsat det til den 25., kan man være evig forvisset om, at saa var der blevet solgt Masser af Mel den 24., som aldrig var blevet efterbeskattet. Det er indlysende, og derfor er det ikke rigtigt, naar det ærede Medlem paastaar, at det er Hensynet til Papirerne, der har gjort sig gældende. Det er Hensynet til, at alle skulde behandles lige, der har været afgørende. Enhver har haft Ret til, saaledes som det hele forelaa, at tage Forbehold ved sit Salg og at lægge de Afgifter, der her er Tale om, over paa Køberne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lange):

Den højtærede Landbrugsminister siger, at der var blevet en Dag mere at spekulere i, hvis man havde rettet denne Dato. Nej, der var ikke blevet længere Tid til at